

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2533/98

av den 23 november 1998

om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad stadgan), särskilt artikel 5.4 i denna,

med beaktande av Europeiska centralbankens (nedan kallad ECB) rekommendation ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 106.6 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen samt i artikel 42 i stadgan, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 5.1 i stadgan krävs det att ECB, med de nationella centralbankernas stöd, skall samla in de statistiska uppgifter som behövs, antingen från de behöriga nationella myndigheterna eller direkt från de ekonomiska aktörerna, för att Europeiska centralbankssystemets (nedan kallat ECBS) uppgifter skall kunna utföras. För att underlätta utförandet av dessa uppgifter, enligt artikel 105 i fördraget, och då särskilt den monetära politiken, skall dessa statistiska uppgifter främst användas för att ta fram aggregerad statistik där de ekonomiska aktörernas identitet är irrelevant, men de kan även användas på nivån enskilda ekonomiska aktörer. I artikel 5.2 i stadgan krävs det att de nationella centralbankerna så långt som möjligt skall utföra de uppgifter som anges i artikel 5.1 i stadgan. I artikel 5.4 i stadgan krävs det att rådet skall fastställa kretsen av uppgiftsskyldiga fysiska och juridiska personer, sekretessföreskrifter samt lämpliga bestämmelser om genomförande och påföljder. De nationella centralbankerna får samarbeta med andra behöriga myndigheter, däribland nationella statistiska organ och andra aktörer som reglerar marknaden, för ändamålen i artikel 5.1 i stadgan.
- (2) För att statistiska uppgifter skall kunna bli ett effektivt instrument för genomförandet av ECBS:s uppgifter måste formerna och förfarandena för

insamling av dessa uppgifter struktureras så att ECB snabbt och smidigt skall kunna använda statistik av hög kvalitet som speglar växlande ekonomiska och finansiella villkor samt tar hänsyn till uppgiftslämnarnas arbetsbörda. När detta görs måste uppmärksamhet riktas inte bara mot ECBS:s uppgifter och dess oavhängighet utan också mot att hålla nere de rapporterade tjänstemännens arbetsbörda så mycket som möjligt.

- (3) Det är därför önskvärt att fastställa en referenspopulation av uppgiftslämnare, dvs. de kategorier av berörda ekonomiska enheter och statistiktillämpningar till vilka ECB:s befogenheter på området statistik skall begränsas och bland vilka ECB genom sina föreskrivande befogenheter skall fastställa kretsen av faktiska uppgiftslämnare.
- (4) En homogen population av uppgiftslämnare är nödvändig för upprättandet av en konsoliderad balansräkning för sektorn monetära finansinstitut i de deltagande medlemsstaterna, vars främsta syfte är att förse ECB med en heltäckande statistisk bild av den monetära utvecklingen i de deltagande medlemsstaterna, sedda som ett ekonomiskt område. ECB har upprättat och håller i en "förteckning över monetära finansinstitut för statistikändamål" som grundar sig på en gängse definition av dessa institut.
- (5) I nämnda gängse definition för statistikändamål specificeras det att monetära finansinstitut omfattar kreditinstitut som de definieras i gemenskapslagstiftningen och alla andra finansinstitut med hemvist i gemenskapen som mottager inlåning och/eller närbesläktade substitut för inlåning från andra enheter än monetära finansinstitut och, för egen räkning (åtminstone i ekonomiska termer), beviljar krediter och/eller gör investeringar i värdepapper.
- (6) De postgiroinstitut som inte är monetära finansinstitut enligt den gängse definitionen för statistiska ändamål kan ändå underkastas ECB:s krav på rapportering av statistiska uppgifter på området penning- och bankverksamhetsstatistik samt betalningssystemstatistik, eftersom de i betydande

⁽¹⁾ EGT C 246, 6.8.1998, s. 12.

⁽²⁾ EGT C 328, 26.10.1998.

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 8 oktober 1998 (ännu inte offentliggjort i EGT).

- utsträckning kan mottaga inlåning och/eller närbesläktade substitut för inlåning och företa betalningssystemaffärer.
- (7) I Europeiska national- och regionalräkenskapssystemet 1995⁽¹⁾ (nedan kallat ENS 95) omfattar därför de monetära finansinstituten underavdelningarna "centralbanken" och "andra monetära finansinstitut" och kan endast utvidgas genom att kategorier av institut från underavdelningen "övriga finansinstitut, utom försäkringsföretag och pensionsinstitut" tas med.
- (8) Statistik om betalningsbalansen, den internationella investeringspositionen, värdepapper, elektroniska pengar och betalningssystem är nödvändiga för att ECBS skall kunna genomföra sina uppgifter på ett oavhängigt sätt.
- (9) Användningen av begreppen "fysiska och juridiska personer" i artikel 5.4 i stadgan måste tolkas på ett sätt som stämmer överens med medlemsstaternas praxis på området för penning-, bank- betalningsstatistik och omfattar därför även objekt som varken är fysiska eller juridiska personer enligt respektive nationell lagstiftning, men ändå faller inom de relevanta underavdelningarna i ENS 95. Uppgiftsskyldighet kan därför åläggas enheter som handelsbolag, filialer, företag för kollektiv investering i värdepapper och fonder som enligt respektive lands nationella lagstiftning inte åtnjuter status som juridisk person. I dessa fall åläggs uppgiftsskyldigheten de personer som enligt tillämplig nationell lagstiftning företräder de berörda enheterna i juridiska frågor.
- (10) De statistiska balansräkningsrapporterna för de institut som nämns i artikel 19.1 i stadgan kan även användas för beräkning av de minimireserver som de kan krävas hålla.
- (11) ECB-rådets uppgift är att fördela uppgifterna mellan ECB och de nationella centralbankerna när det gäller att insamla och verifiera statistiska uppgifter och deras genomförande och påföljder, med beaktande av principen i artikel 5.2 i stadgan, samt de uppgifter som kommer att skötas av nationella myndigheter inom ramen för deras behörighet, för att kunna ta fram statistik med jämn och hög kvalitet.
- (12) Under de första åren efter införandet av den gemensamma valutan kan kostnadseffektiviteten kräva att ECB:s rapporteringskrav i fråga om statistiska uppgifter tillfredsställs genom övergångsförfaranden beroende på begränsningar i insamlingsystemen. Detta kan under de första åren av det gemensamma valutaområdet eventuellt medföra att, särskilt när det gäller den finansiella redogörelsen för betalningsbalansen, uppgifter om s.k. cross-borderpositioner eller cross-bordertransaktioner i de deltagande medlemsstaterna kan sammanställas med användande av alla positioner eller transaktioner mellan de som har sin hemvist i en deltagande medlemsstat och de som har sin hemvist i andra länder.
- (13) Gränserna och villkoren för ECB:s rätt att förelägga sanktioner för åsidosättande av kraven i ECB:s förordningar och beslut har fastställts i rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens rätt att förelägga sanktioner⁽²⁾ i överensstämmelse med artikel 34.3 i stadgan. Nämnda förordning är underordnad den här förordningen när det gäller ECB:s rätt att införa sanktioner. Sanktionerna för åsidosättande av kraven i den här förordningen påverkar inte ECBS:s möjlighet att fastställa lämpliga bestämmelser för genomförande och påföljder i förhållande till sina motparter, inklusive partiell eller total utestängning av en uppgiftslämnare från penningpolitiska transaktioner i händelse av ett allvarligt åsidosättande av kravet på att rapportera statistiska uppgifter.
- (14) Förordningar utfärdade av ECB enligt artikel 34.1 i stadgan ger inte icke-deltagande medlemsstater några rättigheter eller skyldigheter.
- (15) Med hänvisning till punkt 1 i protokoll nr 12 om vissa bestämmelser angående Danmark har Danmark i Edinburghbeslutet av den 12 december 1992 meddelat att det inte kommer att delta i den tredje etappen av Ekonomiska och monetära unionen. I enlighet med punkt 2 i sagda protokoll kommer därför alla artiklar och bestämmelser i fördraget och stadgan som avser undantag att tillämpas på Danmark.

⁽¹⁾ EGT L 310, 30.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ Se sida 4 i denna tidning.

- (16) Enligt punkt 8 i protokoll nr 11 om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, är inte artikel 34 i stadgan tillämplig på Förenade kungariket såvida det inte deltar i tredje etappen av Ekonomiska och monetära unionen.
- (17) De statistiskuppgifter som behövs för att uppfylla ECB:s rapporteringskrav är inte desamma för deltagande som för icke-deltagande medlemsstater, men artikel 5 i stadgan gäller såväl deltagande som icke-deltagande medlemsstater. Detta förhållande och artikel 5 i fördraget medför en skyldighet att på nationell nivå utforma och genomföra alla de åtgärder som medlemsstaterna anser lämpliga för att kunna inhämta de statistiska uppgifter som behövs för att uppfylla ECB:s rapporteringskrav och för att i rätt tid fullborda förberedelserna på statistikområdet för att de skall bli deltagande medlemsstater.
- (18) Insynsskyddade statistiska uppgifter som ECB och de nationella centralbankerna måste erhålla för att kunna genomföra ECBS:s åligganden måste skyddas för att vinna och behålla uppgiftslämnarnas förtroende. När denna förordning är utfärdad kommer det inte längre att finnas anledning att återropa bestämmelser om insynsskydd vilka hindrar utbyte av insynsskyddade statistiska uppgifter som rör ECBS:s åligganden enligt bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾.
- (19) I artikel 38.1 i stadgan föreskrivs det att ledamöterna i de beslutande organen och personalen i ECB och de nationella centralbankerna, även efter det att deras uppdrag har upphört, är förpliktade att inte lämna ut upplysningar som omfattas av sekretess, och i artikel 38.2 i stadgan föreskrivs det att för personer som har tillgång till uppgifter som enligt gemenskapsföreskrifter omfattas av sekretess skall de föreskrifterna gälla.
- (20) Varje brott mot de regler som gäller för ECB:s personal, antingen de begåtts med uppsåt eller av försumlighet, kan medföra disciplinära sanktioner och eventuellt laga straff för brott mot tystnadsplikten, enligt bestämmelserna i artiklarna 12 och 18 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier.
- (21) Den möjliga användningen av statistiska uppgifter för utförandet av de uppgifter ECBS har i enlighet med artikel 105 i fördraget, samtidigt som den samlade rapporteringsbördan minskas, medför att föreskrifterna om insynsskydd i denna förordning i viss utsträckning måste skilja sig från allmänna gemenskapsprinciper och internationella principer gällande insynsskyddade statistiska uppgifter, och särskilt från bestämmelserna om insynsskyddade statistiska uppgifter i rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik⁽²⁾. Med förbehåll för denna punkt skall ECB ta hänsyn till de grundläggande principerna för gemenskapsstatistiken enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 322/97.
- (22) Föreskrifterna om insynsskydd i denna förordning gäller endast insynsskyddade statistiska uppgifter som lämnats till ECB för att ECBS skall kunna utföra sina uppgifter, och påverkar inte särskilda nationella bestämmelser eller gemenskapsbestämmelser som rör överlämnandet av andra typer av uppgifter till ECB. De regler för insynsskydd av statistiska uppgifter som tillämpas av nationella statistikinstitut och kommissionen på de uppgifter de samlar in för egen del måste respekteras.
- (23) När det gäller artikel 5.1 i stadgan skall ECB samarbeta på statistikområdet med gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan, med behöriga myndigheter i medlemsstaterna eller i tredje land och med internationella organisationer. ECB och kommissionen kommer att fastställa lämpliga samarbetsformer på statistikområdet för att kunna utföra sina uppgifter på effektivast möjliga sätt i ett försök att begränsa uppgiftslämnarnas arbetsbelastning.
- (24) ECBS och ECB har anförtrotts uppgiften att utarbeta kraven på statistikrapportering så att denna kan vara i full gång vid den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen (nedan kallat den tredje etappen). Förberedelser gjorda i tid på statistikområdet är av väsentlig betydelse för att ECBS skall kunna fullfölja sina uppgifter vid tiden för den tredje etappen. Ett väsentligt inslag i dessa förberedelser är antagandet före den tredje etappen

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 1.

av ECB:s statistikförfordningar. Det är önskvärt att under 1998 underrätta marknadsaktörer om de detaljerade bestämmelser som ECB kan anse sig behöva anta för att genomföra kraven på statistikrapportering. Det är därför nödvändigt att från och med dagen för den här förordningens ikraftträdande utrusta ECB med föreskrivande befogenheter.

- (25) Bestämmelserna i denna förordning kan endast tillämpas effektivt om alla deltagande medlemsstater i enlighet med artikel 5 i fördraget har antagit de åtgärder som behövs för att deras myndigheter skall ha befogenhet att fullt ut bistå och samarbeta med ECB i genomförandet av den kontroll av och den obligatoriska insamlingen av statistiska uppgifter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *ECB:s rapporteringskrav i fråga om statistiska uppgifter*: de statistiska uppgifter som uppgiftslämnarna skall tillhandahålla och som är nödvändiga för att ECBS:s uppgifter skall kunna utföras,
- 2) *uppgiftslämnare*: de fysiska och juridiska personer som anges i artikel 2.3 och som är uppgiftsskyldiga enligt ECB:s rapporteringskrav i fråga om statistiska uppgifter,
- 3) *deltagande medlemsstat*: en medlemsstat som har infört den gemensamma valutan i enlighet med fördraget,
- 4) *som har sin hemvist*: den som har ett ekonomiskt intressecentrum i ett lands ekonomiska område som det beskrivs i bilaga A. I detta sammanhang avses s.k. cross-borderpositioner respektive cross-bordertransaktioner positioner respektive transaktioner i tillgångar och/eller skulder hos dem som har sin hemvist i deltagande medlemsstater, sedda som ett ekonomiskt område, gentemot de som har sin hemvist i icke-deltagande medlemsstater och/eller i tredje land,
- 5) *internationell investeringsposition*: balansräkningen mellan samtliga finansiella cross-bordertillgångar och -skulder,

- 6) *elektroniska pengar*: valuta som lagrats elektroniskt med hjälp av en teknisk anordning, däribland kontantkort, som i omfattande utsträckning kan användas för betalningar till andra enheter än utställaren utan att ett bankkonto nödvändigtvis ingår i transaktionen; dessa kort fungerar som instrument där inbetalning gjorts i förväg av innehavaren.

Artikel 2

Referenspopulation av uppgiftslämnare

1. För att ECB:s rapporteringskrav ifråga om statistiska uppgifter skall efterlevas har ECB rätt att med hjälp av de nationella centralbankerna i överensstämmelse med artikel 5.2 i stadgan insamla statistiska uppgifter inom ramen för referenspopulationen av uppgiftslämnare och för vad som krävs för att utföra ECBS:a uppgifter.

2. Referenspopulationen skall omfatta följande uppgiftslämnare:

- a) Fysiska och juridiska personer som kan hänföras till underavdelningarna "centralbanken", "andra monetära finansinstitut" och "övriga finansinstitut, utom försäkringsföretag och pensionsinstitut" såsom de beskrivs i bilaga B och har sin hemvist i en medlemsstat i den utsträckning som är nödvändig för fullgörandet av ECB:s rapporteringskrav i fråga om penning-, bank- och betalningssystemstatistik.
- b) Postgiroinstitut i den utsträckning som är nödvändig för att fullgöra ECB:s rapporteringskrav i fråga om penning-, bank- och betalningssystemstatistik.
- c) Fysiska och juridiska personer som har sin hemvist i en medlemsstat, om de innehar s.k. cross-borderpositioner eller utför s.k. cross-bordertransaktioner och om de statistiska uppgifter som hänför sig till sådana positioner eller transaktioner är nödvändiga för att efterleva ECB:s rapporteringskrav ifråga om statistiska uppgifter som rör betalningsbalans och internationell investeringsposition.
- d) Fysiska och juridiska personer som har sin hemvist i en medlemsstat om statistiska uppgifter rörande de värdepapper eller de elektroniska pengar som ges ut av dem är nödvändiga för att efterleva ECB:s rapporteringskrav ifråga om statistiska uppgifter.

3. En enhet som annars skulle omfattas av definitionen i punkt 2, men, som enligt den nationella lagstiftningen i det land där den har sin hemvist, varken är en juridisk person eller en samling fysiska personer, fastän den kan ha rättigheter och skyldigheter, skall vara uppgiftslämnare. En sådan enhets rapporteringsplikt skall fullgöras av dess rättsliga företrädare.

När en juridisk person, en samling av fysiska personer eller en enhet enligt första stycket i denna punkt har en filial i ett annat land, skall filialen vara uppgiftslämnare i sig själv, oavsett var huvudkontoret är beläget, så länge som filialen uppfyller villkoren i punkt 2, med undantag av kravet att inneha självständig rättskapacitet. Alla filialer i samma medlemsland skall betraktas som en enda filial när de tillhör samma underavdelning i ekonomin. En filials rapporteringsskyldighet skall fullgöras av de som är dess företrädare i juridiska frågor.

Artikel 3

Närmare bestämmelser för definitionen av kravet på rapportering av statistiska uppgifter

I utformningen och åläggandet av rapporteringskrav skall ECB specificera den faktiska rapporteringspopulationen inom ramarna för referenspopulationen av uppgiftslämnare som den definieras i artikel 2. Utan hinder för fullgörandet av ECB:s rapporteringskrav

- a) skall ECB så långt som möjligt begränsa rapporteringsbördan, bl.a. genom att i görligaste mån använda befintlig statistik,
- b) skall ECB ta hänsyn till statistiska standarder på såväl gemenskapsnivå som internationell nivå,
- c) får ECB helt eller delvis befria särskilda klasser av uppgiftslämnare från sina krav på rapportering av statistiska uppgifter.

Artikel 4

Medlemsstaternas förpliktelser

Medlemsstaterna skall organisera sig själva på statistikområdet och skall helt och fullt samarbeta med ECBS för att garantera att förpliktelserna i artikel 5 i stadgan fullgörs.

Artikel 5

ECB:s föreskrivande befogenheter

1. ECB får anta förordningar som gäller utformning och genomförande av de rapporteringskrav på statistiska uppgifter som den ålägger den faktiska rapporteringspopulationen i deltagande medlemsstater.

2. Närhelst det finns anknytning till kommissionens krav på statistiska uppgifter, skall ECB samråda med kommissionen om förslag till förordningar för att garantera den enhetlighet som krävs för framtagandet av statistik som uppfyller deras respektive krav. Kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik skall inom ramen för sin behörighet delta i samarbetet mellan kommissionen och ECB.

Artikel 6

Rätt till verifikation och inhämtning av statistiskuppgifter

1. Om en uppgiftslämnare som har sin hemvist i en deltagande medlemsstat misstänks för åsidosättande, enligt artikel 7, av ECB:s rapporteringskrav ifråga om statistiska uppgifter, skall ECB, och i överensstämmelse med artikel 5.2 i stadgan, den nationella centralbanken i den berörda deltagande medlemsstaten, ha rätt att verifiera korrektheten och kvaliteten på de statistiska uppgifterna och att inhämta dem. Skulle de statistiska uppgifterna däremot vara nödvändiga för att visa att kraven på minimireserver efterlevs, skall verifikationen utföras i överensstämmelse med artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver⁽¹⁾. Rätten att verifiera statistiska uppgifter och inhämta sådana skall omfatta rätten att

- a) begära att dokument överlämnas,
- b) granska uppgiftslämnarens räkenskaper och register,
- c) ta kopior av eller göra utdrag ur sådana räkenskaper och register, och
- d) begära skriftliga eller muntliga förklaringar.

⁽¹⁾ Se sida 1 i denna tidning.

2. ECB eller den behöriga nationella centralbanken skall skriftligen meddela uppgiftslämnaren sitt beslut om verifikation av de statistiska uppgifterna eller om inhämtning; beslutet skall också ange tidsgränsen för efterkommande av verifikationskravet, de sanktioner som tillämpas i händelse av att kraven ej följs samt rätten till överprövning. ECB och den berörda nationella centralbanken skall underrätta varandra innan de begär sådana verifikationer.

3. För verifikation och inhämtning av statistiska uppgifter skall nationella förfaranden följas. Kostnaderna för förfarandet skall bäras av den berörda uppgiftslämnaren om det slås fast att uppgiftslämnaren har brutit mot kraven på rapportering av statistiska uppgifter.

4. ECB får utfärda förordningar som specificerar villkoren för att rätten att verifiera eller inhämta statistiska uppgifter skall få utövas.

5. Inom ramen för sin behörighet skall deltagande medlemsstaters nationella myndigheter ge nödvändigt bistånd till ECB och de nationella centralbankerna vid utövandet av de befogenheter som föreskrivs i denna artikel.

6. När en uppgiftslämnare motsätter sig eller hindrar verifikationsprocessen eller inhämtningen av de begärda statistiska uppgifterna, skall den deltagande medlemsstat i vilken uppgiftslämnarens lokaler är belägna ge nödvändigt bistånd, däribland tillförsäkra ECB eller den nationella centralbanken tillträde till uppgiftslämnarens lokaler för att de rättigheter som nämns i punkt 1 skall kunna utövas.

Artikel 7

Sanktioner

1. ECB skall ha rätt att förelägga de sanktioner som återfinns i denna artikel mot de uppgiftslämnare som har sin hemvist i den deltagande medlemsstaten och som inte efterlever kraven i denna förordning eller i ECB:s förordningar eller beslut om utformning och fastställande av ECB:s rapporteringskrav ifråga om statistiska uppgifter.

2. Skyldigheten att överlämna vissa statistiska uppgifter till ECB eller till de nationella centralbankerna skall anses ha åsidosatts om

a) inga statistiska uppgifter erhålls av ECB eller den nationella centralbanken inom utsatt tid, eller

b) de statistiska uppgifterna är oriktiga, ofullständiga eller har en form som inte överensstämmer med kraven.

3. Skyldigheten att tillåta ECB och de nationella centralbankerna att verifiera korrektheten och kvaliteten på de statistiska uppgifter som uppgiftslämnarna översänder till ECB eller den nationella centralbanken skall anses ha åsidosatts närhelst en uppgiftslämnare hindrar denna verksamhet. Sådana hinder omfattar, men är inte begränsade till, undanröjande av dokument och att ECB eller den nationella centralbanken nekats sådant fysiskt tillträde, vilket är nödvändigt för dem för utförandet av verifikationen eller inhämtningen.

4. ECB kan införa sanktioner enligt följande:

a) Vid åsidosättande som det definieras i punkt 2 a, vite som inte överstiger 10 000 euro per dag, totalt inte överstigande 100 000 euro.

b) Vid åsidosättande som det definieras i punkt 2 b, böter inte överstigande 200 000 euro.

c) Vid åsidosättande som det definieras i punkt 3, böter inte överstigande 200 000 euro.

5. Sanktionerna i punkt 4 i denna förordning gäller utöver uppgiftslämnarens skyldighet att bära kostnaderna för verifikation och inhämtning enligt artikel 6.3.

6. Vid utövandet av de befogenheter som föreskrivs i denna artikel skall ECB agera i överensstämmelse med de principer och förfaranden som anges i förordning (EG) nr 2532/98.

Artikel 8

Föreskrifter om insynsskydd

1. I denna förordning och för de föreskrifter om insynsskydd vilka gäller de statistiska uppgifter som är nödvändiga för att ECB:s uppgifter skall kunna utföras, skall statistiska uppgifter vara insynsskyddade när de kan identifiera uppgiftslämnare eller andra juridiska eller fysiska personer, enheter eller filialer, antingen direkt genom namn, adress eller genom en officiellt tilldelad identitetskod, eller indirekt genom deduktion, och därvid röja uppgifter om individer. För att avgöra huruvida en uppgiftslämnare eller annan fysisk eller juridisk person, enhet eller filial går att identifiera skall hänsyn tas till allt som en tredje part kan använda för att identifiera sagda uppgiftslämnare eller juridiska person, fysiska person,

enhet eller filial. Statistiska uppgifter som hämtats från källor som är tillgängliga för allmänheten i enlighet med nationell lagstiftning är inte insynsskyddade.

2. Översändande från de nationella centralbankerna till ECB av insynsskyddade statistiska uppgifter skall äga rum i den utsträckning och med den typ av uppgifter som är nödvändigt för att ECB:s uppgifter skall kunna utföras av ECBS enligt artikel 105 i fördraget.

3. Uppgiftslämnare skall underrättas om vad de statistiska uppgifter som de lämnat kan komma att användas till på det statistiska området liksom övriga administrativa områden. Uppgiftslämnare skall ha rätt att erhålla information om den rättsliga grunden för överlämnandet och de vidtagna skyddsåtgärderna.

4. De insynsskyddade statistiska uppgifter som överlämnats till ECB skall uteslutande användas för ECBS utom i följande fall:

a) Om uppgiftslämnaren eller annan juridisk eller fysisk person, enhet eller filial som kan identifieras, uttryckligen har givit sitt samtycke till att sagda statistiska uppgifter får användas för andra ändamål.

b) För att framställa särskild gemenskapsstatistik, till följd av en överenskommelse mellan kommissionen och ECB i överensstämmelse med artikel 9 i förordning (EG) nr 322/97.

c) För att bevilja vetenskapliga forskningsorgan tillgång till insynsskyddade statistiska uppgifter som inte medger direkt identifiering, utan att det påverkar tillämpningen av den nationella lagstiftningen, och med ett i förväg uttryckligen givet samtycke från den nationella myndighet som tillhandahöll uppgifterna.

5. De nationella centralbankerna skall använda de insynsskyddade statistiska uppgifter som samlats in för att uppfylla ECB:s rapporteringskrav uteslutande för utförandet av ECBS:s uppgifter utom i följande fall:

a) Om uppgiftslämnaren eller den juridiska eller fysiska person, enhet eller filial som kan identifieras uttryckligen har givit sitt samtycke till att sagda statistiska uppgifter används för andra ändamål.

b) Om de används på nationell nivå för statistiska ändamål till följd av en överenskommelse mellan de nationella statistikmyndigheterna och den nationella centralbanken, eller för framställning av gemenskapsstatistik i enlighet med artikel 9 förordning (EG) nr 322/97.

c) Om den används på tillsynsområdet eller för utövande, i överensstämmelse med artikel 14.4 i stadgan, av andra uppgifter än de som nämns i stadgan.

d) För att bevilja vetenskapliga forskningsorgan tillgång till insynsskyddade statistiska uppgifter som inte medger direkt identifiering.

6. Denna artikel hindrar inte att insynsskyddade statistiska uppgifter som samlats in för andra ändamål än att uppfylla ECB:s rapporteringskrav ifråga om statistiska uppgifter, eller förutom detta ändamål, används för dessa andra ändamål.

7. Denna artikel gäller endast insamling och överförande av insynsskyddade statistiska uppgifter för uppfyllandet av ECB:s rapporteringskrav ifråga om statistiska uppgifter. Den berör inte särskilda nationella föreskrifter eller gemenskapsföreskrifter om överförande av annan information till ECB.

8. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av direktiv 95/46/EG.

I de fall då uppgifter inhämtade av nationella statistiska organ samt kommissionen överlämnas till ECB skall den här förordningen i fråga om insynsskydd för statistiska uppgifter, gälla utan att det påverkar förordning (EG) nr 322/97.

9. ECB och de nationella centralbankerna skall vidta alla nödvändiga rättsliga, administrativa, tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa skyddet av insynsskyddade statistiska uppgifter. ECB skall utforma gemensamma regler och miniminormer för att förhindra olagligt röjande och otillåten användning av uppgifter. Skyddsåtgärderna gäller alla insynsskyddade statistiska uppgifter såsom de definieras i punkt 1.

10. Medlemsstaterna skall anta alla nödvändiga åtgärder för att säkra skyddet för insynsskyddade statistiska uppgifter, inklusive lämpliga åtgärder för genomförande och påföljder vid eventuellt åsidosättande.

Artikel 9

Slutbestämmelser

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5, artikel 6.4 och artikel 8.9 skall tillämpas från och med den dag då denna förordning träder i kraft. Övriga artiklar skall tillämpas från och med den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 november 1998.

På rådets vägnar

R. EDLINGER

Ordförande

BILAGA A

GRÄNSERNA FÖR LANDETS EKONOMI

- 2.04 De enheter – vare sig de är institutionella, lokala verksamhetsenheter eller homogena produktionsenheter – som tillsammans utgör ett lands ekonomi och vilkas transaktioner därför redovisas i ENS, är sådana som har ekonomisk hemvist inom det landets ekonomiska territorium. Sådana enheter kallas inhemska enheter antingen de har eller inte har samma nationalitet som landet självt. De antingen är eller är inte juridiska enheter. De antingen är eller är inte belägna i det landets ekonomiska territorium vid det tillfälle då de genomför en transaktion. Efter att ha definierat avgränsningen av den nationella ekonomin i termer av inhemska enheter, är det nödvändigt att även definiera innebörden av begreppen ekonomiskt territorium och ekonomisk hemvist.
- 2.05 Begreppet ekonomiskt territorium betyder
- a) det geografiska territorium som administreras av en regering och inom vilket personer, varor, tjänster och kapital rör sig fritt,
 - b) alla frizoner inkluderande frihamnslager och fabriker som kontrolleras av tullen,
 - c) det nationella luftrummet, territorialvattnen och kontinentalsockeln på internationellt vatten över vilka landet åtnjuter exklusiva rättigheter ⁽¹⁾,
 - d) territoriella enklaver, dvs. geografiska territorier belägna i utlandet som används, genom internationella avtal eller genom överenskommelser mellan stater, av landets regeringsorgan (ambassader, konsulat, militärbaser, vetenskapliga baser osv.),
 - e) fyndigheter av olja, naturgas osv. på internationellt vatten utanför landets kontinentalsockel, vilka drivs av enheter som är belägna i territorier som har definierats enligt ovanstående punkter.
- 2.06 Det ekonomiska territoriet inkluderar inte extraterritoriella enklaver, (dvs. delar av landets egna geografiska territorium som används av andra länders offentliga organ, av Europeiska unionens institutioner eller av internationella organisationer genom internationella avtal eller överenskommelser mellan stater ⁽²⁾).
- 2.07 Begreppet ekonomisk hemvist innebär att det finns någon lokalitet inom det ekonomiska territoriet på eller från vilket en enhet ägnar sig åt, och ämnar fortsätta att ägna sig åt, ekonomiska aktiviteter och transaktioner i betydande omfattning, antingen under obegränsad tid eller under en avgränsad men lång tidsperiod (ett år eller mera). Härav följer att en enhet som utför sådana transaktioner inom det ekonomiska territoriet i flera länder kommer att ha en ekonomisk hemvist i vart och ett av dem. Ägande av mark och byggnader inom det ekonomiska territoriet anses i sig vara tillräckligt för att ägaren skall ha en ekonomisk hemvist där.
- 2.08 På grundval av dessa definitioner kan enheter som anses vara inhemska i ett land indelas i
- a) enheter som främst ägnar sig åt produktion, finansiering, försäkring eller omfördelning med avseende på alla sina transaktioner utom de som har att göra med ägande av mark eller byggnader,
 - b) enheter som främst ägnar sig åt konsumtion ⁽³⁾ med avseende på alla sina transaktioner utom de som har att göra med ägande av mark eller byggnader,
 - c) alla enheter i sin egenskap av ägare till mark eller byggnader med undantag för ägare till de extraterritoriella enklaver som utgör del av det ekonomiska territoriet i andra länder eller som är statterritorium sui generis (se 2.06).

⁽¹⁾ Fiskebåtar, andra fartyg, flytande plattformar och luftfarkoster behandlas i ENS på samma sätt som annan mobil utrustning, vare sig den ägs och/eller drivs av inhemska enheter i landet eller ägs av utländska enheter men drivs av inhemska enheter. Transaktioner som berör ägarskap (fast bruttoinvestering) och användning (hyra, försäkring osv.) av denna typ av utrustning förs till det landets ekonomi där respektive ägare och/eller brukare har sin hemvist. I fall av finansiell leasing förmodas en ändring i ägarskapet.

⁽²⁾ De territorier som används av Europeiska unionens institutioner eller av internationella organisationer utgör således på det viset ett statterritorium sui generis. Utmärkande för sådana stater är att de enda inhemska enheterna är institutionerna själva (se 2.10 e).

⁽³⁾ Konsumtion är inte den enda möjliga aktiviteten för hushåll. Hushåll kan som företagare ägna sig åt varje form av ekonomisk aktivitet.

- 2.09 När det gäller enheter som främst ägnar sig åt produktion, finansiering, försäkring eller omfördelning kan man med avseende på alla deras transaktioner, utom de som har att göra med ägande av land eller byggnader, urskilja följande två fall:
- Aktiviteter som genomförs uteslutande inom det ekonomiska territoriet i landet: Enheter som utför sådana aktiviteter är inhemska enheter i landet.
 - Aktiviteter som genomförs under ett år eller mer inom de ekonomiska territorierna i flera länder: Bara den del av enheten som har ekonomisk hemvist inom det ekonomiska territoriet i respektive land anses vara en inhemsk enhet där. Det kan vara
 - antingen en institutionell inhemsk enhet vars aktiviteter under ett år eller mera i utlandet utesluts och behandlas separat ⁽¹⁾, eller
 - en konstruerad inhemsk statistisk enhet avseende aktiviteter som utförs i landet under ett år eller mera av en enhet som är inhemsk enhet i ett annat land.
- 2.10 När det gäller enheter som främst ägnar sig åt konsumtion, utom i sin egenskap av ägare till mark eller byggnader, är de hushåll som har ekonomisk hemvist i landet att betrakta som inhemska enheter även om de reser utomlands för kortare perioder (mindre än ett år). Däri inkluderas särskilt följande:
- Gränsarbetare, dvs. personer som reser över gränsen dagligen för att arbeta i ett grannland.
 - Säsongsarbetare, dvs. personer som lämnar landet i flera månader, men mindre än ett år, för att arbeta i ett annat land i sektorer där extra arbetskraft behövs periodvis.
 - Turister, patienter, studenter ⁽²⁾, besökande tjänstemän, affärsmän, försäljare, konstnärer och besättningsmedlemmar som reser utomlands.
 - Lokalt anställd personal som arbetar i utländska regeringars extraterritoriella enklaver.
 - Personal vid Europeiska unionens institutioner och vid civila eller militära internationella organisationer som har sina huvudkontor i extraterritoriella enklaver.
 - Officiella, civila eller militära representanter (såväl som deras hushåll) för regeringen i det land som har etablerat sig i territoriella enklaver.
- 2.11 Alla enheter i deras egenskap av ägare till mark och/eller byggnader som utgör del av det ekonomiska territoriet anses vara inhemska enheter eller konstruerade inhemska statistiska enheter i det land inom vilket marken eller byggnaderna är belägna.

⁽¹⁾ Det är bara när en sådan aktivitet pågår under mindre än ett år som den inte skall separeras från aktiviteterna i den producerande institutionella enheten. Så kan man också göra om aktiviteten, fastän den äger rum under ett år eller mer, är obetydlig liksom i samtliga fall om den avser installation av utrustning utomlands. En enhet som är belägen i ett annat land och som bedriver byggnadsverksamhet i landet under kortare tid än ett år måste dock anses ha en ekonomisk hemvist på det landets ekonomiska territorium om produktionen resulterar i fasta bruttoinvesteringar. En sådan enhet bör därför behandlas som en konstruerad inhemsk statistisk enhet.

⁽²⁾ Studenter anses alltid vara bofasta, oavsett hur länge de studerar utomlands.

BILAGA B

UNDERAVDELNING: CENTRALBANKER (S.121)

- 2.45 *Definition:* Underavdelningen centralbanker (S.121) består av alla finansiella företag och kvasibolag vars främsta funktion är att utge sedlar och mynt, att upprätthålla det interna och externa värdet på valutan och att hålla alla eller delar av de internationella reserverna i ett land.
- 2.46 Följande finansförmedlare klassificeras i underavdelning S.121:
- Den nationella centralbanken, också i de fall den är del av Europeiska centralbankssystemet.
 - Centrala monetära organ av huvudsakligen offentlig karaktär (t.ex. sådana som handhar utländsk valuta eller utger sedlar och mynt), som har fullständig bokföring och åtnjuter oavhängighet i besluten i förhållande till regeringen. Oftast genomförs dessa aktiviteter antingen inom staten eller inom centralbanken. I dessa fall finns inga separata institutionella enheter.
- 2.47 Underavdelning S.121 inkluderar inte myndigheter eller organ, andra än centralbanken, som utövar tillsyn över eller övervakar finansiella företag eller finansiella marknader.

UNDERAVDELNING: ANDRA MONETÄRA FINANSINSTITUT (S.122)

- 2.48 *Definition:* Underavdelningen andra monetära finansinstitut (S.122) består av alla finansiella företag och kvasibolag utom de som klassificeras i underavdelning centralbanker, som främst ägnar sig åt finansiell förmedling och vars verksamhet är att ta emot inlåning och/eller närbesläktade substitut till inlåning från institutionella enheter andra än monetära finansinstitut och att i egen räkning ställa ut lån och/eller investera i värdepapper.
- 2.49 Monetära finansinstitut (MFI) omfattar underavdelningen centralbanker (S. 121) och underavdelningen andra monetära finansinstitut (S.122), och detta sammanfaller med de monetära finansinstituterna för statistiska ändamål som de definieras av EMI.
- 2.50 MFI kan inte beskrivas som endast banker, eftersom de kan tänkas inkludera vissa finansföretag som inte kallar sig själva för banker och också några som inte tillåts göra så i vissa länder, medan en del andra finansföretag som beskriver sig själva som banker kanske i själva verket inte är MFI. I allmänhet blir följande finansförmedlare klassificerade i underavdelning S.122:
- Affärsbanker, s.k. heltäckande banker, s.k. full-service-banker.
 - Sparbanker (inklusive lokala sparbanker samt spar- och lånekassor).
 - Postverkens giroinstitutioner, postbanker, girobanker.
 - Lantbrukskreditbanker, jordbrukskreditbanker.
 - Kooperativa kreditbanker, kreditföretag.
 - Specialiserade banker (t.ex. s.k. merchant-banker, emissionshus, privata banker).
- 2.51 Följande finansförmedlare kan också klassificeras i underavdelning S.122 om deras verksamhet är att låna upp kapital från allmänheten antingen i form av inlåning eller i liknande former såsom en löpande utgivning av obligationer och andra jämförliga värdepapper. Annars skall de klassificeras i underavdelning S.123:
- Företag som ägnar sig åt att ge krediter mot inteckning (inklusive olika typer av hypoteksinrättningar).
 - Värdepappersfonder (inklusive investmentbolag och andra kollektiva investeringsinstitut, t.ex. institut för kollektiv investering i överförbara värdepapper – UCITS).
 - Kommunala kreditinstitutioner.

- 2.52 Underavdelning S.122 inkluderar inte
- holdingbolag som endast kontrollerar och leder en grupp som huvudsakligen består av andra monetära finansinstitut, men som inte själva är andra monetära finansinstitut – de klassificeras i underavdelning S.123,
 - intresseorganisationer som erkänns som självständiga juridiska enheter och som betjänar andra monetära finansinstitut, men inte ägnar sig åt finansiell förmedling.

UNDERAVDELNING: ÖVRIGA FINANSINSTITUT, UTOM FÖRSÄKRINGSFÖRETAG OCH PENSIONSINSTITUT (S.123)

- 2.53 *Definition:* Underavdelningen övriga finansinstitut utom försäkringsföretag och pensionsinstitut (S.123) består av alla finansiella företag och kvasibolag som främst ägnar sig åt finansiell förmedling genom att ta upp lån i andra former än insättningar och/eller närbesläktade substitut till inlåning från institutionella enheter andra än monetära finansinstitut eller tekniska försäkringsreserver.
- 2.54 Underavdelning S.123 inkluderar olika typer av finansförmedlare, särskilt dem som främst ägnar sig åt långsiktig finansiering. I de flesta fall betyder denna långsiktiga tidshorisont också en grund för att dra gränsen mot underavdelningen andra monetära finansinstitut. Grundad på frånvaron av åtaganden i form av försäkringstekniska reserver kan gränsen dras mot underavdelningen försäkringsföretag och pensionsinstitut.
- 2.55 Särskilt klassificeras följande finansiella företag och kvasibolag i underavdelning S.123 om de inte är MFI:
- Företag som ägnar sig åt finansiell leasing.
 - Företag som ägnar sig åt avbetalningsköp och åt förmedling av personliga eller kommersiella krediter.
 - Företag som ägnar sig åt factoring.
 - Mäklare som köper och säljer värdepapper (för egen räkning).
 - Specialiserade finansbolag som risk- och utvecklingskapitalbolag eller export/importfinansierande företag.
 - Finansföretag, som bildats för att inneha värdepapperiserade tillgångar.
 - Finansförmedlare som mottar inlåning och/eller närbesläktade substitut till inlåning från enbart MFI.
 - Holdingbolag som bara kontrollerar och leder en grupp dotterbolag som främst ägnar sig åt finansiell förmedling och/eller finansiell stödverksamhet, men som inte är finansföretag själva.
- 2.56 Underavdelning S.123 inkluderar inte sådana organisationer utan vinstintresse som erkänns som självständiga juridiska enheter och som betjänar andra finansförmedlare utom försäkringsföretag och pensionsinstitut, men inte ägnar sig åt finansiell förmedling.
-